

Talvisodan vänrikkien marssi

Kolmehdeksän syksyllä nähdä sai sen,
pilvet tummuvat taivasta peitti.
Idän karhu pian käynnisti hyökkäyksen.
Ouluun, Helsinkiin kulkisi reitti.

Miehet lähtivät Karjalaan taistelemaan
nuoret upseerit, vänrikit johtajinaan.
Oli vaarassa pikkuinen Suomen maa,
sitä päättivät puolustaa.

Lumeen kaatuivat iivanat hyökätessään.
Oli suunnaton joukkojen määrä.
Piti urhea Suomi vain pystyssä pään,
näytti, suunta on hyökkääjän väärä.

Tulimyrskyssä mies moni surmansa sai,
moni pelkoa tuntien taisteli kai.
Piti vänrikkien silti uskaltaa
miehet taistoihin johdattaa.

Sataviis kesti päiviä, taistellessaan
Suomi varjeli itsenäisyyttään.
Miehet uupuneet linjoissa kestivät vaan,
vaikka sinne he joutuivat syyttään.

Esimerkillään vänrikit näyttivät sen:
Pakoon lähdetä ei eestä hyökkäyksien.
Ilman heitä ei ois vapaa Suomen maa,
jota kannattaa puolustaa,

Jussi Asu